

Mjöl och risgryn till fattiga familjer

Vid den fria andliga verksamhetens början i Upplands Väsby var smeden Sandberg en framträdande person. Möten hölls under tre års tid, till år 1889, i hans stuga "Strömsberg" strax intill Hammarby apotek, som då var öl- och brännvinskrog. Utmed vägen genom Hammarby socken, en sträcka på ca 8 km, fanns på den tiden fyra krogar. Sedan de allmänna rättigheterna drogs in fortsatte utskänkningen i smyg åtskilliga år. Att det till slut lyckades få bort detta, var de troendes och övriga nykterhetsvänners förtjänst.

Under slutet av 1800-talet och början av 1900-talet höll Wäsby Missionsförening gudstjänst tre söndagar i månaden, den fjärde söndagen hyrde Blåbandsföreningen missionshuset och höll evangeliska föredrag och möten rörande nykterheten.

Besökskommittén

Omkring 1929 inrättas en besökskommitté i församlingen. Kommitténs medlemmar besöker var för sig sjuka och gamla församlingsmedlemmar. Även lasarettet och sanatoriet besöks då tidningar och traktater delas ut till de sjuka. Ålderdomshemmen i Hammarby, Ed och Skånåla får också besök och vid vissa tillfällen ordnas högtidsstunder. På ålderdomshemmen då de gamla bjuds på kaffe, får lyssna till en predikan samt till sång och musik av ungdomsföreningen.

Under 1930-talet hölls till jul särskilda insamlingsmöten, eller sociala möten som de ibland kallades, för fattiga och behövande. Insamlingsmötena var välbesökta och trots arbetslöshet och ekonomisk knapphet lämnade dessa möten goda resultat.

I årsberättelsen från 1939 kan man läsa följande:

"Det av församlingen anordnade sociala mötet hölls den 10 december då mag W Bredberg medverkade med tal, musikföreningen och stråkorkestern bidrog också till ett rikt givande program. Behållningen av detta möte blev större än på många år, inte mindre än 97 kronor. Därav har utdelats 85 kronor och innestående är 12 kronor när behovet blir påkallat."

De insamlade medlen utdelades som gåvor till behövande inför julen, dels kontant och dels in natura. I årsberättelsen från 1933 nämns exempelvis att fem familjer fick pengar, sexton familjer fick mjöl, risgryn, kaffe och socker och en familj fick två par strumpor. En gammal medlem fick tidningen Missionsförbundet för år 1934.

Kretstjänarna

I mitten av 1930-talet övertar kretstjänarna besökskommitténs uppgift att besöka gamla och sjuka. Behovet av social verksamhet är stort vid den här tiden och därmed en angelägen uppgift för församlingen. Kretstjänarnas rapport över verksamhetsåret 1940 illustrerar detta:

"Det är en glädjande uppgift att få tjäna i den sociala verksamheten. Att få se de glada ansiktena när en liten gåva kommer från missionsförsamlingen."

Under kriget riktade sig församlingens hjälpinsatser också till de krigsdrabbade grannfolken. Församlingen anordnade Finlandsafton och Norgeafton då kollekt insamlades för Finlands och Norges folk.

Nyktterhetsfrågan har sin aktualitet även på 1950-talet. I februari 1950 hölls en social-etisk kurs anordnad av DKSN och församlingen. I samband med denna kurs hölls nyktterhetslektioner i skolorna. I årsberättelsen från 1955 kan man läsa att DKSN under året haft en kurs i Väsby folkskola. I samarbete med församlingen hölls en filmafton för ungdom kring nyktterhetsfrågan som samlade stor publik i den ålder som är mest utsatt för påverkan. Även 1956 hölls en social-etisk kurs i samarbete mellan DKSN och församlingen. De tre kurskvällarna samlade god publik och "inte minst det allvarliga nyktterhetsläget fick sin skarpa belysning".

I slutet av 1950-talet börjar det traditionella insamlingsmötet/sociala mötet inför julen ifrågasättas.

1960 hålls inget insamlingsmöte utan en offergåva för församlingens sociala arbete samlas in i samband med församlingens Lucia firande. Församlingens ungdomar delade sedan under julveckan ut blommor och fruktpåsar till människor som behövde lite ljus och glädje inför julen. Under 1961 bildades en blomsterfond i församlingens namn, avsedd att finansiera blommor för att uppmuntra äldre, sjuka och avsidestagna personer i kommunen.

Diakonin aktuell på nytt

Under senare år har åter social verksamhet, diakoni och betydelsen av det blivit aktuellt för församlingarna. En förklaring av Diakoni kan lyda så här: "Diakoni är omvårdnad grundad i Kristi kärlek i syfte att hjälpa människan i hennes olika livssituationer och göra det möjligt för henne att frigöras till tro och tjänst". Det kan också uttryckas så här "saklig omsorg om nästan" och "evangelium i handling".

Det Diakoniråd som bildades 1993 har särskilt berört äldreomsorgen, flyktingverksamheten och den öppna ungdomsverksamheten som bedrivs bland tonåringarna.

Mycket av omsorgsarbetet bedrivs inom de ansvars/omsorgsgrupper som församlingsmedlemmarna är uppdelade i. Där gäller det att ansvara för olika praktiska åtaganden men också att hjälpa varandra och fungera som ett kontaktnät.

Församlingen har genom sitt öppna ungdomsarbete velat utgöra ett andningshål för de ungdomar som behöver få möjlighet att träffas under ordnade förhållanden i en drogfri miljö.

Allt fler flyktingar har sökt sig till kyrkan. Inom Upplands Väsby kommun finns en av landets flyktingsslussar belägen, vilket medfört att många bor inom kommunen under en kortare eller längre tid. Flyktingarna har olika skäl till varför de vill komma till kyrkan. Det kan vara att de söker stöd, har behov av hjälp, tröst och vägledning såväl fysiskt, mentalt som i trosfrågor.

Församlingen har velat att på ett öppet sätt ta emot dessa människor som har tvingats lämna sina hemländer och söka fristad på främmande ort. Ett flertal flyktingar har efter bibelsamtal tagit emot dopet i Jesus Kristus.

Internationella kontakter

I och med att gränserna mot Östeuropa öppnades började kontakter knytas mellan kyrkor i exempelvis Estland och Sverige. Missionsförsamlingen fick kontakt med en församling i Kohila i Estland. Det började med att SMU-Riks och Baptisternas ungdom bjöd in en ungdomskör från Estland. Året var 1991. Det var ungdomar från 14 år och uppåt som skulle besöka Sverige. Upplands Väsby missionsförsamling ville vara värd för dessa ungdomar under ca en vecka i juni. De kom och tog oss med storm.

Ungdomarna delades upp och fick bo i olika värdfamiljer. På dagarna ordnades olika aktiviteter och på kvällarna var det olika samlingar. Mycket sång och musik delades mellan ester och svenskar. I Församlingens regi ordnades så att var och en fick med sig vissa varor hem. Bland annat var kaffe och hygienartiklar populära gåvor.

Deras vecka i Stockholm/Upplands Väsby avslutades med att de sjöng på missionsförbundets generalkonferens.

Året därpå, 1992, fick församlingen en inbjudan att besöka Kohila-församlingen. En gruppresa ordnades och det var cirka 30 personer som åkte. De fick uppleva en gästfrihet som var enorm och en församling med stark gudstro och många aktiviteter.

1993 besökte en ny grupp från Kohila oss. Denna gång var det de vuxnas tur. Den äldste var 75 år och hette Kaldver Edgar. Han predikade vid en av samlingarna. Många av dem hade länge haft en dröm att få göra en resa utanför Estland. Diskussioner hade förts om de kunde ta med bröd och ost för att sälja vidare. De fick besked att ca 50 kg ost och en del bröd skulle kunna säljas. Döm om förvåningen när de kommer med 500 kg ost och därtill en stor mängd limpör. Efter vissa tullbesvär lyckades dock allt säljas.

KARIN OCH JAN PERERS